

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Catalogus Episcoporum Hildesiensium

Letzner, Johannes

Hildesheim, [ca. 1690]

XXXIII. Siffridus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64252)

Consecratus Episcopus Lugduni in Concilio 500. Episcoporum. Ecclesiam ædificiis, decimis, piscaturis, silvis, castris, plurimisque bonis vi maximâ pecuniæ coëmptis vel redemptis locupletavit. Ex vitæ hujus ærumnis ad æternam felicitatem transit Anno 1279. Episcopatus decimo, & in Cathedrali quietis locum invenit.

XXXIII. SIFFRIDUS II. Comes de Querfurdt ex Decano Magdeburgensi omnium votis denominatus Præsul Hildesienfis. Vir fuit pietate, scientiâ, heroicâ animi magnitudine, aliarumque virtutum splendore, quàm sanguine illustrior. A Wenero Moguntino. Archi-Episcopo consecratus. Sarstede, aliâque loca bellis vastata instauravit; oppidum Gronaw inchoavit: varia bella cum Principibus vicinis vario Marte gessit. In territorio Böckla arcem Lewenbürg construxit, arcem Ruthæ firmis operibus vallavit: arcem Calenbergensem ab Ottone Duce Lunæburgensi muniri cœptam dejecit: castrum Westerhoven cum comitatu suo, uti & castrum Hundesrüggianum cum oppido Dasle Ecclesiæ comparavit: Templum Mariæ Magdalena, vulgò Cartallum exstruxit. Reditus Ecclesiæ S. Andreae auxit. Inter varias bellorum turbas eximiâ semper in Deum pietate eluxit: nam missæ sacrificio indies intererat, mediâ nocte matutinum, reliquumque per diem officium cum Clero decantabat: omne à negotiis vacuum tempus sacrarum literarum commentationi, asceticorumque librorum lectioni impendebat: magno divini amoris æstu, piisque lacrymis vultum irrigantibus pontificalia

tificalia munia obibat, parœcias & Monasteria ipse visitabat, corrigebat, reformabat, omnium virtutum vivum spiransque exemplum. Post 30 annorum gubernationem felicem, licet infelici tempore, 27. Aprilis Anno 1310. vivere desiit, in Cathedrali sub corona majore sepultus: Princeps belli, pacisque tempore præstantissimus.

XXXIV. HENRICUS II. Ex antiquissima & illustrissima Familia Comitum de Woldenberg, candore, modestâ indole, ingenio placido, aliisque virtutibus è Decanali dignitate ad Episcopalem conscendere meruit Anno 1310. Multa passus, belloque impetitus arcem Steurgewaldt contra violentiam construxit. Comitatus Dasselenfis, Comite defuncto, possessionem adiit Anno 1312. Henrico VIII. Imperatore consentiente. Oppidum Bockenem à Comite de Woldenberg emptum Diœcesi addidit. Extinctâ Familiâ Comitum de Poppenburg à Poppone ex Suevia oriundo nomen trahente, eorum bona Diœcesi adjunxit; partim ab Henrico III. Imperatore donata, partim empta. Avenionem ad Pontificem profectus, ibidem febri correptus, extinctusque est, post annos octo in Episcopatu castissime integerrimeque traductos. Anno 1318. 13. Julij in Monasterio S. Claræ honorificè sepultus.

XXXV. OTTO II. Licet ultimus esset hæres Illustrissimæ Familiæ Comitum de Woldenberg, spretis tamen seculi deliciis, in statu Clericali Deo famulari maluit. Præpositus cum esset in Monte S. Mauritij, agapen sive auream charitatem fundavit, eâ intentione, ut si forte in Ecclesia majore cultus